

Sygn. akt: I Ns 117/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Hanna Woźniak
Protokolant	sekretarz Jacek Kutta

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2019 r. w Wąbrzeźnie na rozprawie

sprawy z wniosku K. P.

z udziałem A. P.

o podział majątku wspólnego - inne

postanawia:

1. ustalić nierówne udziały w majątku wspólnym wnioskodawczyni K. P. i uczestnika A. P. w wysokości 1/5 (jednej piątej) dla wnioskodawczyni i 4/5 (czterech piątych) dla uczestnika,
2. dokonać podziału majątku wspólnego o wartości 120.570,96 (sto dwadzieścia tysięcy pięćset siedemdziesiąt 96/100) złotych K. P. i A. P. obejmującego:
 - a) czysty dochód z gospodarstwa rolnego prowadzonego przez A. P. na nieruchomościach zapisanych w księgach wieczystych nr (...) (pow. (...) ha) i (...) (pow. (...) ha) stanowiącego własność A. P. za lata 2013-2014 w kwocie 105.780 (sto pięć tysięcy siedemset osiemdziesiąt) złotych,
 - b) czysty dochód z uprawy 10,10 ha ziemi dzierżawionej od siostry Z. K. za lata 2013 i 2014 w kwocie 2.270 (dwa tysiące dwieście siedemdziesiąt) złotych,
 - c) nakłady z majątku wspólnego na nieruchomość stanowiącą własność uczestnika A. P. położoną w C. nr(...) w postaci: wylewki betonowej w piwnicy, schodów wewnętrznych do piwnicy budynku mieszkalnego, zadaszenia drzwi i schodów, wykonania podjazdu oraz zjazdu i wyjazdu, melioracji podwórza, ocieplenia południowej ściany domu, zakupu drzwi i okna do piwnicy, wykonania nowej instalacji elektrycznej w stodole, garażu i piwnicy, zakupu bramy do garażu i robót malarskich wraz z drobnymi naprawami tynku w kuchni i salonie o wartości 15.263 (piętnaście tysięcy dwieście sześćdziesiąt trzy) złote,
 - d) samochód P. (...) S. T. nr rej. (...) o wartości 3.400 (trzy tysiące czterysta) złotych,
 - e) ruchomości wyposażenia domu: pralki, mebli kuchennych w postaci stałej zabudowy, piekarnika i płyty indukcyjnej do zabudowy, zmywarki, okapu, mebli w salonie wraz z kanapą i stolikiem do kawy, telewizora 42-calowego wraz z playstation i stelażem oraz wiertarki i sprzedanego złomu w kwocie 11.390,96 (jedenaście tysięcy trzysta dziewięćdziesiąt 96/100) złotych

w ten sposób, że wszystkie wyżej wymienione ruchomości, nakłady i dochody przyznać na wyłączną własność uczestnika A. P.,

3. tytułem spłaty wartości udziału wnioskodawczynie w majątku wspólnym zasądzić od A. P. na rzecz K. P. kwotę 27.620,79 (dwadzieścia siedem tysięcy sześćset dwadzieścia 79/100) złotych, z tym że jej płatność odroczyć na okres 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wymagalności do dnia zapłaty,
4. tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (połowy wydatków poniesionych w sprawie) pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie od A. P. kwotę 1.816,40 (jeden tysiąc osiemset szesnaście 40/100) złotych,
5. tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (połowy wydatków poniesionych w sprawie) pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie od K. P. z zasądzonej jej w pkt.3 spłaty kwotę 1.816,40 (jeden tysiąc osiemset szesnaście 40/100) złotych,
6. ustalić, że w pozostałym zakresie wnioskodawczynie i uczestnik ponoszą koszty związane ze swym udziałem w sprawie.

SSR Hanna Woźniak

ZARZĄDZENIE

1.(...),

2. (...)

Sędzia: H. Woźniak

Sygn. akt I Ns 117/17

UZASADNIENIE

K. P. złożyła wniosek o podział majątku wspólnego jej i A. P., wskazując że wspólność majątkowa ustała między nimi w trakcie trwania małżeństwa na mocy wyroku sądu oraz że do majątku wspólnego oprócz prezentów ślubnych i samochodu osobowego wchodzi darowizna od jej rodziców kwoty 60.000 zł i nakłady na siedlisko oraz dochody z nieruchomości rolnej stanowiących własność uczestnika. Wnioskodawczynie domagała się przyznania majątku wspólnego uczestnikowi ze spłatą połowy wartości na jej rzecz.

Uczestnik A. P. wniósł o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym w stosunku 1/20 dla wnioskodawczynie i 19/20 dla uczestnika, zaprzeczył otrzymaniu przez małżonków darowizny w kwocie 60.000 zł oraz odmiennie wskazał skład majątku wspólnego. Stwierdził również, że prezenty ślubne znajdują się w wyłącznym posiadaniu wnioskodawczynie, a ona sama prawie wcale nie przyczyniła się do powstania majątku wspólnego.

Sąd ustalił, co następuje:

Wspólność ustawowa małżeńska trwała między małżonkami P. od dnia zawarcia małżeństwa 31 sierpnia 2013r. do dnia zniesienia tej wspólności przez sąd z datą wsteczną określoną na 21 czerwca 2014r. (bezsporne).

K. S. (1) w chwili zawarcia małżeństwa była w ciąży, miała nieskończone jeszcze 19 lat (a jej mąż 25 lat), uczęszczała do szkoły. Małżeństwo miało burzliwy przebieg, już w lutym 2014r. K. P. na stałe wyprowadziła się do rodziców, a A. P. złożył pozew o rozwód (postępowanie ostatecznie umorzono). (...) urodził się syn stron – S. P. (dowód: odpis aktu małżeństwa – k.10, kserokopie dokumentów – k.109-112, informacje z pozwu o rozwód – k.70, zeznania świadków: M. P. i B. S. – nagranie rozprawy z 15 lipca 2017r. od 00:09:38 do 00:23:33 i od 00:37:20 do 00:46:46).

K. P. podczas trwania wspólności majątkowej, chociaż częściowo mieszkała w gospodarstwie męża stanowiącym jego majątek osobisty, często wyjeżdżała do rodziców. Uczęszczała też do szkoły do G., a zarówno będąc w ciąży, jak i po urodzeniu dziecka nie pomagała w pracach w gospodarstwie męża. Wszystkie prace w gospodarstwie oraz na ziemi dzierżawionej od siostry wykonywał wyłącznie A. P.. Również on własnoręcznie wykonywał część remontów na nieruchomości (dowód: zeznania uczestnika – nagranie rozprawy z 08 września 2017r. od 00:31:56 do 00:51:17, zeznania świadków M. P. i B. S. – nagranie rozprawy z 14 lipca 2017r. od 00:09:38 do 00:23:33 i od 00:37:20 do 00:46:46).

Z pieniędzy uzyskanych z prezentów ślubnych małżonkowie sfinansowali zakup sprzętu AGD i mebli do wspólnego gospodarstwa domowego (bezsporne).

Wyrokiem z dnia 23 grudnia 2015r. K. P. została prawomocnie skazana za to, że działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w dniu 21 czerwca 2014 roku w C., gm. P., województwo (...), z zaparkowanego na podwórzu posesji (...) pojazdu marki P. (...), dokonała zaboru w celu przywłaszczenia dowodu rejestracyjnego pojazdu marki P. (...), prawa jazdy na nazwisko A. P., karty do bankomatu (...)nr (...) i 21 czerwca 2014 roku dokonała przy pomocy uprzednio skradzionej karty bankomatowej kradzieży z włamaniem w ten sposób, że w bankomacie przy (...) w L., nie będąc upoważniona, wypłaciła kwotę 10.000 zł z konta należącego do A. P., czym działała na jego szkodę oraz ukrycia w dniu 21 czerwca 2014 roku, po uprzednim zaborze z budynku mieszkalnego (...), segregatora koloru niebieskiego z zawartością faktur VAT na nazwisko A. P., Księgi Rejestracji Świń (...) (...) decyzji nr (...) (...)oraz innych dokumentów związanych z prowadzeniem gospodarstwa rolnego i segregatora koloru siwego z zawartością pięciu Paszportów (...), faktur VAT na nazwisko A. P., Księgi Rejestracji (...), projektu budowlanego budowy budynku gospodarczego dz. nr (...) oraz innych dokumentów związanych z prowadzeniem gospodarstwa rolnego, nie mając prawa wyłącznie nimi rozporządzać, na szkodę A. P. – oraz za to, że w dniu 22 czerwca 2014 roku dokonała kradzieży z włamaniem w ten sposób, że w bankomacie przy (...) w L., nie będąc upoważniona, wypłaciła kwotę 10.000 zł z konta należącego do A. P., czym działała na jego szkodę (dowód: wyrok – k. 212-213 akt (...))

Zdarzenia opisane w wyroku karnym miały miejsce podczas nieobecności w domu A. P., który w wyniku interwencji policji wezwanej przez żonę został zatrzymany (bezsporne).

W trakcie trwania wspólności majątkowej między stronami miały miejsce następujące prace remontowe w nieruchomości należącej do A. P.: wykonanie wylewki betonowej do piwnicy oraz schodów zewnętrznych do piwnicy, zadaszenie drzwi i schodów, utwardzenie pasa gruntu od bramy wjazdowej wzdłuż zachodniej ściany budynku mieszkalnego na podwórko, ocieplenie południowej ściany domu, wykonanie otworu drzwiowego i okiennego w piwnicy wraz z zakupem okna i drzwi. Wartość tych prac na dzień ustania wspólności majątkowej to kwota 15.263 zł (dowód: opinia biegłego Ł. W. – k. 243-268, zeznania stron – nagranie rozprawy z 08 września 2017r. od 00:01:56 do 00:51:17).

W trakcie trwania wspólności majątkowej strony zakupiły samochód osobowy P. (...) nr rej. (...), który według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej, a według cen aktualnych przedstawiał wartość 3.400 zł (dowód: zeznania stron – nagranie rozprawy z 08 września 2017r. od 00:01:56 do 00:51:17, opinia biegłego – k.276-283).

W okresie trwania wspólności majątkowej między stronami gospodarstwo (...) oraz ziemia należąca do jego siostry Z. K., a uprawiana przez uczestnika, przyniosły czysty dochód w kwocie łącznej 138.103,96 zł, z czego 2.270 zł to hipotetyczny średni dochód z ziemi należącej do Z. K.. Ponieważ z przyczyn obiektywnych nie udało się Sądowi ustalić, jakie konkretne zboża i na jakim areale były posiane przez A. P. na ziemi należącej do siostry (poza tym, że były to na pewno zboża), Sąd wyliczył średnią arytmetyczną z dochodów, jakie mogła dać uprawa jednego z czterech podstawowych zbóż (bez dopłat unijnych, które pobierała bezpośrednio Z. K.). Należy zauważyć, że dochody z uprawy owsa i żyta byłyby ujemne. W ocenie Sądu, metoda ta, chociaż wysoce niedoskonała, była jedyną możliwą do przyjęcia w zaistniałej sytuacji (dowód: zeznania stron – nagranie rozprawy z 18 stycznia 2019r. od 00:02:46 do 00:10:32, opinie biegłego – k.343-354 i 474-483)

W trakcie trwania wspólności majątkowej strony dorobiły się także szeregu ruchomości: pralki, mebli kuchennych w postaci stałej zabudowy, piekarnika i płyty indukcyjnej do zabudowy, zmywarki, okapu, mebli w salonie wraz z kanapą i stolikiem do kawy, telewizora wraz z playstation i stelażem oraz wiertarki i sprzedanego złomu o łącznej wartości 11.390,96 zł (dowód: opinia biegłego J. J. – k. 307-338, zeznania stron – nagranie rozprawy z 08 września 2017r. od 00:01:56 do 00:51:17, zeznania świadka M. R. – nagranie rozprawy z 14 lipca 2017r. od 00:23:33 do 00:26:04).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka K. S. (2) oraz zeznaniom wnioskodawczynie, jakoby jej rodzice uczynili na rzecz młodych małżonków krótko po ich ślubie darowiznę pieniężną w kwocie 60.000 zł. Okoliczności posiadania takiej kwoty pieniędzy w domu jako pochodzącej z normalnej działalności rolniczej rodziców wnioskodawczynie gospodarujących na 22 ha ziemi jawią się jako całkowicie nieprzekonujące. Nikt rozsądny w dzisiejszych czasach nie przechowuje takiej gotówki w domu, a już tym bardziej nie zbiera do domowej skarbonki miesiącami (czy nawet latami) gotówki, która złożona w banku na lokacie przyniosłaby choćby minimalny dochód i przede wszystkim byłaby bezpieczna. Nadto w sierpniu 2013r. rodzice wnioskodawczynie ponieśli zapewne niemały koszt organizacji uroczystości weselnej, co również stawia pod znakiem zapytania posiadanie przez nich na ten moment dalszych zasobów pieniężnych. Należy ponadto podkreślić, że ani wnioskodawczynie ani jej rodzice nie zaoferowali żadnych innych dowodów na tę okoliczność, a mogli wykazać rachunkami i fakturami chociażby kwoty uzyskane ze sprzedaży płodów rolnych w okresie poprzedzającym wesele ich córki, by chociaż uprawdopodobnić posiadanie takiej gotówki. Uczestnik A. P. stanowczo zaprzeczył, by taka darowizna miała miejsce, a zapłata wszelkich zobowiązań (np. za nawozy) miała miejsce z jego konta (co wykazał wydrukami), a nie pieniędzmi „z kupki” otrzymanej od teściów, jak zeznawała wnioskodawczynie. W ocenie sądu, zeznania o darowiźnie 60.000 zł zostały złożone tylko na użytek tego postępowania i nie odpowiadają prawdzie.

Również jako niewiarygodne jawią się (i tak zostały przez Sąd ocenione) zeznania wnioskodawczynie, że pomagała mężowi w pracach w gospodarstwie. Z jednej strony, gospodarstwo uczestnika jest wyposażone w niezbędny sprzęt mechaniczny, a niewiele prac na roli czy przy zwierzętach wykonuje się obecnie ręcznie. Z drugiej strony, wnioskodawczynie w momencie zawierania małżeństwa była w ciąży, a skoro w tym czasie nawet nie prowadziła samodzielnie samochodu (na prośbę matki), trudno dać wiarę temu, że pomagała w pracach polowych lub przy zwierzętach hodowlanych, które to czynności, mimo mechanizacji w rolnictwie, wymagają sporego wysiłku fizycznego. Zupełnie niewiarygodne jest też twierdzenie, że po urodzeniu brała kilkumiesięcznego synka w wózek na podwórze i szła pracować, bądź odwoziła synka do rodziców (którzy przecież również pracowali we własnym gospodarstwie) i szła pracować w polu. Po urodzeniu dziecka K. P. praktycznie mieszkała już u rodziców, a z doświadczenia życiowego wiadomo sądowi, że zajmowanie się niemowlęciem w pierwszych miesiącach jego życia to praca dla matki bardzo absorbująca, trudna do pogodzenia z innymi obowiązkami poza prowadzeniem gospodarstwa domowego.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom uczestnika i w pozostałej części zeznaniom wnioskodawczynie co do zakresu nakładów poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika oraz co do ruchomości, których strony się dorobiły, gdyż w tej części zeznania obu stron były zbieżne. Sąd przyjął, że wszystkie materiały do remontów zostały zakupione w trakcie trwania wspólności majątkowej albowiem na podstawie ogólnych zeznań stron, popartych częściowo ogólnymi zeznaniami świadków S. K. i B. S. nie dało się ustalić choćby w przybliżeniu ilości piasku i ewentualnie innych materiałów użytych do remontów, a posiadanych przez A. P. przed ślubem.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom wszystkich świadków (poza zeznaniami K. S. (2)), gdyż były logiczne, wzajemnie się pokrywały i uzupełniały.

Natomiast zeznania K. S. (2) były niezwykle emocjonalne (co doskonale widać na nagraniach z rozpraw), zafiksowane na dobru jedynej córki i w sposób wyraźny złożone w jej interesie, dlatego sąd w przeważającej części nie dał im wiary.

Sąd dał wiarę treści wszystkich dokumentów i ich odpisów oraz treści pisemnych informacji uzyskanych od różnych podmiotów albowiem formalna i materialna prawdziwość tych dowodów nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd podzielił wnioski końcowe wszystkich opinii sporządzonych przez biegłych powołanych w niniejszej sprawie. Opinie są jasne, logiczne, sporządzone zrozumiałym nawet dla laika językiem, co pozwoliło sądowi prześledzić tok rozumowania biegłych i stwierdzić, że wnioski logicznie wypływają z treści tych opinii.

Na podstawie dowodów zgromadzonych w sprawie nie udało się ustalić, co stało się z prezentami ślubnymi stron, które pierwotnie były złożone w miejscu zamieszkania rodziców K. P. (chodzi o serwisy, naczynia - w tym szklane, drobny sprzęt AGD). Wydaje się logiczne – wbrew twierdzeniu A. P. – że po ślubie jego żona przywiozła te rzeczy (przynajmniej częściowo) do wspólnego miejsca zamieszkania, gdyż były one po prostu przydatne młodemu małżeństwu we wspólnym gospodarstwie domowym. Jeśli jednak – jak twierdzi wnioskodawczyni (k.145) – zostawiła je ona w miejscu zamieszkania męża w dniu 21 czerwca 2014r., to niezrozumiałe jest jej twierdzenie zawarte w pozwie o rozwód (k.71) i zeznania jej matki (k.223), że A. P. zniszczył prawie wszystkie prezenty ślubne podczas awantury w nocy z 29 na 30 grudnia 2013r. Niezrozumiałe jest także niezgłoszenie wniosków dowodowych zmierzających do wykazania jednej (tej prawdziwej) z powyższych okoliczności. Jeśli – jak twierdzi z kolei uczestnik – nie zostały one nigdy przywiezione z domu jego teściów – to również ten fakt był możliwy do dowodzenia wszelkimi środkami dowodowymi. Wprawdzie zgodnie z art.567§3 w zw. z art.684 kpc skład i wartość majątku wspólnego podlegającego podziałowi ustala sąd, ale nie oznacza to, że sąd może wyjść poza ramy nakreślone przepisami kodeksu postępowania cywilnego w celu poszukiwania tego majątku. Sąd cywilny nie ma np. uprawnień do zarządzenia przeszukania domu stron czy osób trzecich w celu ujawnienia tego majątku. W tej sytuacji Sąd przyjął, że przedmioty te nie istniały na dzień zniesienia wspólności majątkowej i nie podlegają podziałowi, a ponieważ żadna ze stron nie zgłosiła żądania zasądzenia odszkodowania za ich zniszczenie bądź przywłaszczenie, zatem również i pod tym kątem sąd nie czynił żadnych ustaleń.

Jak stanowi bowiem art.31 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Do majątku wspólnego należą w szczególności pobrane wynagrodzenie za pracę i dochody z innej działalności zarobkowej każdego z małżonków. Cechą szczególną wspólności ustawowej jest jej bezudziałowość rozumiana jako brak ułamka, który określałby konkretny udział należący do danego małżonka w majątku wspólnym jako całości. Dopiero po ustaniu małżeństwa lub po zniesieniu wspólności majątkowej małżeńskiej konkretyzują się udziały, w jakich (byli) małżonkowie są współwłaścicielami każdego przedmiotu należącego do majątku wspólnego. Zgodnie z domniemaniem ustawowym z art.43§1 krio udziały w majątku wspólnym są równe, a zatem każdy z (byłych) małżonków staje się współwłaścicielem każdego przedmiotu po 1/2 części. Obalenie tego domniemania jest możliwe, jednakże wymaga wykazania ważnych powodów, dla których zgłasza się takie żądanie. Kodeks rodzinny i opiekuńczy nie definiuje „ważnych powodów” wymaganych dla ustalenia nierównych udziałów. Jak wynika z bogatego orzecznictwa Sądu Najwyższego, ani znaczna różnica zarobków między małżonkami, ani wina rozkładu pożycia stwierdzona w wyroku rozwodowym, same przez się nie przesądzają o istnieniu ważnych powodów w rozumieniu art.43§2 krio (por. post. SN z 06 kwietnia 2005r. III CK 469/04, post. SN z 07 czerwca 2000r. III CKN 455/04). Z kolei w postanowieniu z 26 listopada 1973r. III CRN 227/73 Sąd Najwyższy stwierdził, że nie w każdym wypadku faktycznej nierówności przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego może mieć zastosowanie instytucja nierównych udziałów, lecz tylko w tych wypadkach, gdy małżonek, przeciwko któremu skierowane jest żądanie ustalenia nierównego udziału, w sposób rażący lub uporeczywy nie przyczyniał się do powstania dorobku stosownie do posiadanych sił i możliwości zarobkowych. Z kolei w postanowienie z dnia 8 lutego 2018r. II CNP 11/17 Sąd Najwyższy stwierdził: „przepis art.43§2 krio formułuje dwie przesłanki ustalenia nie równych udziałów w majątku wspólnym, które muszą wystąpić łącznie i które pozostają do siebie w takim wzajemnym stosunku, że żadne „ważne powody” nie stanowią podstawy takiego orzeczenia, jeżeli stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego jest równy, a jednocześnie – nawet różny stopień przyczynienia się małżonków do powstania tego majątku nie stanowi podstawy ustalenia nierównych udziałów, jeżeli nie przemawiają za tym „ważne powody”. Innymi słowy, wyróżnienie przez ustawodawcę tych dwu przesłanek sprawia, że sam nierówny stopień przyczynienia się małżonków do powstania majątku wspólnego nie może być uznany za ważny powód w rozumieniu komentowanego przepisu. Ważne powody na gruncie omawianego unormowania stanowią okoliczności, które oceniane z punktu widzenia zasad współżycia społecznego sprzeciwiają się przyznaniu jednemu z małżonków korzyści z tej części majątku wspólnego, do której

powstania ten małżonek nie przyczynił się. Ocena ważnych powodów ma nie tylko aspekt majątkowy, ale również etyczny, co wyraża się w postulatcie dokonywania ich oceny przy uwzględnieniu zasad współżycia społecznego. Nie chodzi tu o winę w rozkładzie pożycia, ale o winę odnoszoną do nieprzyczyniania się lub przyczyniania się w mniejszym stopniu niż to wynika z możliwości małżonka.

Jak wynika z ustalonego stanu faktycznego, w małżeństwie stron od początku układało się źle. To powodowało, że K. P. często spędzała czas u rodziców, zostawała u nich na noc. Nie przejawiała zainteresowania gospodarstwem męża. Wspólność ustawowa małżeńska trwała pomiędzy stronami mniej niż 10 miesięcy, z czego połowę tego czasu wnioskodawczyni mieszkała u rodziców, zatem w tym czasie nawet nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego z mężem. Wnioskodawczyni wprawdzie uczęszczała do szkoły, ale kształciła się w zawodzie nieprzydatnym do prowadzenia gospodarstwa rolnego. Dopuściła się również przestępstw na szkodę swojego męża, utrudniających mu prowadzenie gospodarstwa rolnego. Tak naprawdę, wspólność majątkowa między małżonkami zawiązała się tylko i wyłącznie formalnie, w momencie zawarcia małżeństwa. K. P. wychodząc za męża, z punktu widzenia majątkowego, weszła do dobrze prosperującego gospodarstwa rolnego, opartego na osobistej ciężkiej pracy A. P., niczego nie wnosząc do tego gospodarstwa ani od strony materialnej, ani pod kątem swego zaangażowania w jego prowadzenie. Z tych względów Sąd uznał, że zasady współżycia społecznego sprzeciwiają się przyznaniu K. P. równego z byłym mężem udziału w majątku wspólnym, wypracowanym głównie osobiście przez uczestnika. Ponieważ jednak częściowo K. P. mieszkała wspólnie z mężem, prowadząc w tym czasie wspólne gospodarstwo domowe, a ustawową wspólnością są objęte także prezenty ślubne, Sąd uznał, że udział wnioskodawczyni w majątku wspólnym wynosi 1/5 (jedną piątą) część, a udział uczestnika – 4/5 (cztery piąte) części. Wnioskodawczyni należało zatem przyznać 1/5 części wartości majątku wspólnego (dochodów z gospodarstwa, dochodów z ziemi siostry uczestnika, wartości samochodu, ruchomości i nakładów) i zasądzić stosowną spłatę, dostosowując jej termin do możliwości majątkowych uczestnika.

W myśl art.46 krio w sprawach nieunormowanych w artykułach poprzedzających od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku. Z tych względów na podstawie art.687 kpc w zw. z art.212 kc orzeczono jak w pkt. 1- 3.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.520§1 kpc, uznając że opinie biegłych były dopuszczone przez Sąd w interesie obu stron postępowania, zatem obie strony powinny ponieść te koszty po połowie. Ponieważ wnioskodawczyni była w niniejszym postępowaniu zwolniona w całości od kosztów sądowych, orzeczenie o kosztach w tej części znajduje oparcie w art.113 ust.2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018r., poz.300 z późn.zm.).

SSR Hanna Woźniak

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

Sędzia: